

עש"ק ואתחנן ה'תשפ"ג 'שנת הקהל' | מחיר: 5 ש"ח

גליון 657

ב"ה

הַלְלָבוֹת

שְׁנֵנָה

גליון שבועי

י"ל ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)



הזמן גרמא

"להוסיף במיוחד בשיעורי תורה ברבים"

כדאי ונכון לפרסם ולהכריז בכל מקום ומקום את הוראת חז"ל ש"מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו", החל מה"הכרזה ופרסום" בעצמו, שזה יעורר אצל כל אחד הוספה בלימוד התורה, בכמות ובאיכות, וכמו כן לפרסם ולעורר את בני ביתו, וכל יהודי שיכול להשפיע ולעורר אותו.

(משיחת שי"פ ואתחנן, י"ג מנחם אב ה'תש"ג)
באדיבות 'מטה הקהלת קהילות העולמי - 770)

מעלית
לנכים בשבת
טכנווגיה בהלכה

10

שתי 'מציאות'
גם יחד
נזכרים ונעשים

8

הדגים
שהלכו לאבדון
צדק ומשפט

6

שמח גם בפרונט.
www.IsrolikBash.Band
058-6697701

יצחק אריה

RED770.CO.IL

כואב לחיות
את הקנייה
הטובה
כיותר

אין שמרחה
אלא כבשר ויין

החנות הגדולה בארץ עם כל מוצרי שחיטת ליובאוויטש

בשר • עופות • דגים • קפואים • פירות
והקות • יינות ומשקאות • דליקטסים •
מוצרי מכולת • קולינריה • כלים ועוד

זכוטינסקי 43
קרית מלאכי
שירות לקוחות: 08-6511770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



מדיני עניית הקדיש

כשישנם כמה אנשים האומרים קדיש האם יענה אחרי כולם יחד? האם צריך לעמוד בעת עניית 'אמן' יש"ר? האוחז באמצע תפילתו ושומע קדיש כיצד ינהג?

יום ראשון במה גדולה קדושת הקדיש?

נוסח הקדיש, משמעותו תפלה ובקשה שיתגדל ויתקדש שם ה' ותתגלה מלכותו בעולם, תוך בקשה לקירוב הגאולה וביאת המשיח, שאז תתגלה מלכותו של ה' בשלימות. וצריך להיזהר מאוד בעניית הקדיש, ויש להשתדל לרוץ לשמוע את הקדיש מפני שקדושת הקדיש גדולה יותר מכל הקדושות, ומצוה גדולה היא בענייה על הקדיש יותר מענייה על שאר קדושות, וראוי לכל אדם להשתדל לענות בכל יום לפחות עשרה קדישים. ואסור לדבר בשעת הקדיש וכפי שמסופר בשו"ע - אזהרות חמורות נמסרו על כך מפי אליהו הנביא.

טווא"ח סניו. שו"ע אדה"ז או"ח סני"ה ס"א וסני"ו ס"א ס"ד וס"ז.

יום שני מהי הכוונה בענייה על הקדיש?

שומע הקדיש צריך לכוון את ליבו למשמעות המילות ששומע ולדעת על מה הוא עונה. ובפרט בעניית "אמן יהא שמיה רבא" יש לכווין היטב (שיהיה שמו הגדול מבורך לעולם ולעולמי עולמים), שכל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כח כוונתו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה. ויש לענות אותו בקול רם כיוון שקול זה שובר כל המקטרגים ומבטל כל גזרות קשות, אולם לא יתן קולות גדולים שלא יתלוצצו עליו בני אדם ויגרום להם חטא.

שו"ע אדה"ז או"ח סני"ו ס"ב-ד.

זמני השבוע

זמני שבת ואתחנן:

יציאת שבת:		כניסת שבת:	
20:20	ת"א	19:20	ת"א
20:18	י-ם	19:04	י-ם
20:21	חיפה	19:15	חיפה
20:18	באר-שבע	19:20	באר-שבע

זמני היום המוקדמים לשבוע עקב

03:39	עלות השחר (120 דקות)
04:38	עלות השחר (72 דקות)
05:03	זמן יציאת ותפילין
05:59	הנץ החמה (זריחה)
09:21	סוף זמן קריאת שמע
10:31	סוף זמן תפילה
12:47	חצות היום והלילה
13:21	מנחה גדולה
18:10	פלג המנחה
19:35	שקיעת החמה
20:01	צאת הכוכבים

זמני היום המוקדמים לשבוע זה (אופק ת"א)

יוצא לאור ע"י מכון הלכה חב"ד (ע"ר)



☎ **קו לרב:** 077-2251770

☎ **טקסט לרב:** 055-7081737

🌐 **מדיה הלכה:** vod.smslarav.co.il

הנוגל של ההלכה: smslarav.co.il

📞 **טל/וואצאפ:** 02-3011770

📧 **דוא"ל:** publish@smslarav.co.il

📧 **מחלקת פרסום:** 058-720-770, Sales@smslarav.co.il

אין המערכת אחראית לתוכן הפרסומים בעלון.

לתרומות והצטרפות לאגודת התומכים:

🌐 smslarav.co.il/donate

עורכים: הרב יצחק איתן מזרחי, הרב שמואל מקמל
הגהה: הרב משה קורנוויץ

ניהול: הרב שניאור גורפינקל, הרב זלמן ברנשטיין

עיצוב ועימוד: מאיר קולטון

נא לשמור על קדושת הגיליון



תמונה: rebbedrive.com

טוב לעמוד כשעונה 'אמן' יהא שמיה רבא מברך לעלם. . יתברך; ולמדים זאת בקל-וחומר מעגלון מלך מואב שקם מעצמו מעל כסאו לדברי ה' כל שכן אנחנו עמו שעלינו לעמוד; ומנהג הרבי בזה, שאם ישב התרומם מעט באמירת 'אמן' יהא שמיה רבא, ואם היה לפני קטע שצריך לעמוד בו נעמד לגמרי, ואם ה' עומד ונשען על הסטנדר התרומם מעט ב'אמן' יהא שמה רבא' ולא התיישב עד אחר הקדיש.

ראה שופטים ג. כ. סנהדרין ג. א. שו"ע אדה"ז או"ח סנ"ו ס"ה. קצוה"ש סט"ז ס"ו וראה בדה"ש שם סקט"ו. מנהגי מלך עמ' 20 ומעשה מלך עמ' 16 וראה פסקי תשובות סנ"ו אות ד'.

יום שישי האוחז באמצע תפילתו

ושומע קדיש כיצד ינהג?

מי שאוחז באמצע תפילתו ושומע קדיש, גם אם אוחז בתפילת שמונה עשרה, עליו להפסיק את תפילתו ויכוון את דעתו לתוכן הקדיש, אלא שכתפילת שמונה עשרה יפסיק את תפילתו רק עד שיגיע הש"ץ ליתברך וישתבח, ולא יענה כלום ויהיה שומע כעונה ואח"כ יחזור לתפלתו. וכשמפסיק לשמיעת הקדיש, וכן בשאר חלקי התפלה כשמפסיק לעניית הקדיש, לכתחילה יסיים את העניין בו אוחז לפני שיתחילו את הקדיש.

ראה שו"ע אדה"ז או"ח סס"ו ס"ב וסק"ד ס"ה.

כתובה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב שבתי יונה פרידמן.

יום שלישי כשישנם כמה אנשים האומרים קדיש האם יענה אחרי כולם יחד?

מניין שאומרים בו כמה אנשים קדיש ישתדלו לומר כולם יחד, ואם מסיימים כולם יחדיו או שמסיימים הם בתוך כדי דיבור זמן שאילת שלום (משך זמן אמירת 'שלום עליך רבי') יענה ענייה אחת על כל הקדישים. אבל אם אחד מהם מקדים או מאחר ויש מרחק זמן רב יותר מכדי שאילת שלום בין הענייה לאדם הראשון ששומע לבין הענייה לאדם האחרון ששומע - יענה על כל אחד ואחד.

קצוה"ש סט"ז ס"ג. פסק"ת ס"ה אות ו.

יום רביעי השומע 'אמן יש"ר' מפי הציבור אך לא שמע את הקדיש, האם יענה?

מי ששמע את הציבור עונה 'אמן' יהא שמיה רבא, אך לא שמע כלל את אומר הקדיש: אם יודע לכוון דעתו ולהתבונן במשמעות הקדיש יענה עם הציבור, מפני שעניית "יהא שמיה רבא" היא שבח בפני עצמו להקב"ה. אבל לכתחלה כשאפשר לו לשמוע מפי אומר הקדיש - צריך הוא לשמוע מפיו ולא להסתמך על כך שיוכל לכוון דעתו אחר כך.

שו"ע אדה"ז או"ח סנ"ו ס"ד.

יום המישי האם צריך לעמוד בעת עניית 'אמן יש"ר'?

הרב ליאור רוזנבוים
דיין ומורה-צדק בבאר שבע
חבר מכון הלכה חב"ד



**משולחן
ההלכה**

קדימת הטלית לתפילין

מכני מה קודמת התעטפות בטלית להנחת תפילין? מי שפגע תחלה בתפילין כיצד ינהג? מי שפגע בתפילין והורידן מידי וכיון שהתפילין נהגה? מי שעדיין אין לו טלית, האם יניח תפילין תחלה?

לדחות את הנחתן עד לאחר ההתעטפות בטלית. ובדיעבד גם אם לא נזהר בזוה והניח את שקית התפילין מעל הטלית – יתעטף בטלית תחלה ואינו כ"מעביר על המצוות", כיוון שהתפילין מכוסות ומונחות עדיין בנרתיקן³.

דין הפוגע בתפילין תחלה

אם התפילין היו ללא נרתיק ומונחות גלויות על הטלית וכשפתח את תיק הטלית פגע בתפילין הגלויות בתחלה (אפילו שעדיין לא נטלם בידו) – אסור לדחות את המצווה וצריך הוא להניח תחלה את התפילין ורק אח"כ יתעטף בטלית. וכן פורש את הטלית והתפילין על דעת להחזירן מיד, וכשבא ללבשן פגע בתפילין תחלה, יניח תחלה את התפילין ואח"כ יתעטף בטלית⁴.

סעם הקדמת התעטפות בטלית לתפילין

את ההתעטפות בטלית מקדימים להנחת התפילין, וזאת על פי הכלל: "תדיר ושאינו תדיר – תדיר קודם"¹, וכיוון שמצוות ציצית תדירה יותר שהרי היא נוהגת בין בשבתות וימים טובים ובין בימות החול, ואילו מצוות התפילין נוהגת רק בימות החול, לכן ההתעטפות בטלית קודמת להנחת תפילין².

כיוון שההתעטפות בטלית קודמת להנחת התפילין, יש להניח את הטלית מעל התפילין במקום נגיש, כך שבפתחו את התיק יפגוש תחלה את הטלית ולא בתפילין, שכן "אין מעבירין על המצוות" (היינו שכשמתאפשר לאדם לקיים שתי מצוות, עליו לקיים את המצווה שבאה לפניו תחילה), ועל כן לכתחילה יש להניח את הטלית במקום נגיש יותר מן התפילין, שלא יפגע תחלה בתפילין ויצטרך

3. יומא לג, א. שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"ב-ג. וראה חקרי הלכות ח"א ו, א. ח"ב נא, א.

4. שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"ג. משנ"ב שם סק"ד וביאור הלכה שם ד"ה ויצטרך.

1. ברכות כח, א. נא, ב. שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"א-ב.

2. קצוה"ש ס"ח ס"ד.



סמס
לרב

smslarav.co.il

הרב אברהם חיים מזרחי <

רב ושליח למושב גבעתי ומוהל מוסמך
וחבר מכון הלכה חב"ד

מהו המנהג הנכון בכיבוד סנדקאות לשני בניו?

כתב הרמ"א, שכל סנדק הרי הוא כמקטיר קטורת, וכשם הזכות להקטרת הקטורת ניתנה לכהנים רק פעם אחת בחייהם, כדי ליזכות כמה שיותר כהנים בסגולה זו, לכן ולחלק את הסגולה בין כמה שיותר אנשים. אבל את הרב 'מרא-דאתרא' ניתן לכבד לסנדקאות אפילו לכמה מבניו כיוון שהוא ככהן גדול שהוא היה מקטיר ושונה.

מקורות: ראה יומא כו, א. רמ"א י"ד טו"ה ס"א ושי"ן שם סק"ב. ערוה"ש שם סל"ד. עב"י י"ד ספ"ו; אלא שבשו"ת חת"ס (ח"א או"ח סק"ח) חלק עליו, וראה לקו"ש ח"כ ע' 247.

הרב מנחם כהן <

רב קהילת חב"ד בית מנחם, באר שבע
וחבר מכון הלכה חב"ד

מי שנזכר לאחר האכילה שלא בירך כיצד ינהג?

נחלקו הפוסקים אודות מי שנזכר בתום אכילתו שלא ברך ברכה-ראשונה, האם ברכה-ראשונה הנאמרת לאחר האכילה נחשבת כ"ברכה לבטלה", יש שמדמים זאת לברכת-המצוות וסוברים שניתן לברך את הברכה-הראשונה רק קודם הנאה ולא לאחריה, אולם יש הסוברים שניתן להשלימן אף לאחר האכילה או השתייה, ולמעשה, הנזכר שלא ברך לאחר שסיים לאכול או לשתות, לא יברך רק על מה שאכל או שתה בלבד, כי "ספק ברכות להקל", אלא טוב שיאכל עוד מעט מן המאכל או המשקה ויברך עליו, ויכוון גם על מה שכבר אכל או שתה, ובכך ייצא לכל הדעות.

מקורות: ברכות נא, א; שו"ע אדה"ז או"ח סי' קסז ס"א.

מי שבטעות לקח את התפילין לפני הטלית, ונזכר שצריך להתעטף בטלית תחלה, ועבר והוריד מידי את התפילין ולקח את הטלית (אף על פי שבמקרה זה היה צריך להניח תחלה את התפילין כדי שלא "להעביר על המצווה"), אף שלא נהג כהוגן – לא יניח את הטלית מידי אלא יתעטף בה תחלה ורק אח"כ יניח תפילין⁵.

מתי אינו נחשב כ"מעביר על המצוות"

דין "אין מעבירין על המצוות", הוא דווקא שכרוצה כעת לקיים את שתי המצוות – להתעטף בטלית ולהניח תפילין. אבל אם אין בדעתו כעת לקיים את מצוות הנחת תפילין, אלא בזמן מאוחר יותר, גם אם פגע בתפילין תחלה – יכול הוא לקחת את הטלית ולהתעטף בה, ואינו נחשב כ"מעביר על המצווה"⁶.

מי שהיו התפילין מזומנים לו כעת, והטלית אינה מזומנת לו אלא מאוחר יותר, אינו צריך להמתין טלית בכדי להקדימה להנחת התפילין, אלא יכול הוא להניח את התפילין מיד. ואח"כ כשיביאו לו את הטלית יתעטף בה, מפני שאין משהין את המצווה (ואע"פ שאח"כ המצווה יותר מן המובחר) כיוון שמצווה בשעתה חביבה⁷.

5. משנ"ב סכ"ה סק"ה.

6. משנ"ב סכ"ה סק"ג.

7. יבמות לט, א. שו"ע אדה"ז או"ח סכ"ה ס"ד.



הדגים שהלכו לאבדון

ינון מצא שותפים לחוות דגני הנוי שהקים, שנסגרה בשל חוסר כדאיות כלכלית. מי יתן את הפיצוי למשקיעים?

חתימתם על החוזה כי החווה התקשרה עם חברת "דגה" בהסכם חתום לפיו כל דג שיגודל בחווה ירכש ע"י חברת דגה וישווק על ידם, ומכיוון שהתברר כי חוזים כאלו אינם קיימים וכן כי סגירת החברה נבעה בין השאר בשל חוסר נכונותה של חברת "דגה" לשווק את הדגים שגודלו בחווה - הרי שנעשה כאן לטענתם 'מקח טעות' ובשל כך תובעים הם את כל הכסף שהשקיעו. לא הובאה לטענה זו כל הוכחה (לא בחווה ולא בנספח). בנוסף, לטענתם, הליך סגירת העסק עמד בניגוד למוסכם איתם, שכל החלטה מהותית, תהיה כפופה לאישור שלהם.

אך ינון, טוען כנגדם, כי אכן היו הבטחות בע"פ שניתנו ע"י חברת "דגה", אך לא היו קיימים חוזים חתומים המבטיחים שיווק של כל דג שיגודל בחווה, וכך נאמר גם לתובעים. בנוסף לכך טוען הנתבע, כי בחווה נכתב במפורש כי התובעים מודעים לכל הסיכונים הכרוכים בשותפות ובכללם גם סיכונים הכרוכים בשיווק הדגים ולכן אין כאן טענת 'מקח טעות'. את העמדת המחסן לשימוש התובעים, מסביר ינון כנכונות לתת פיצוי על נזק שנגרם לתובעים, אך אין בכך משום הכרה בכך כי הכניסה לשותפות היתה מתוך טעות.

לפני כשלוש וחצי שנים הקים ינון ביחד עם כמה מבני משפחתו חווה לגידול דגי נוי (להלן "החווה"). למנהל החווה מונה מר א' (להלן "המנהל"). לאחר מספר חודשים פנה ינון למספר אנשים (להלן "התובעים") בהצעה להשתתף עמו בחווה תמורת השקעה כספית. בסופו של דבר בא ינון להסכם מולם להשקיע סכום של 200,000 ₪ בחווה ותמורתו נעשו לשותפים בהיקף של 10% מנכסי החווה. התקשרות זו לוותה בחוזה חתום.

לאחר כחצי שנה החליט ינון, על דעת עצמו, לסגור את החווה משיקולי חוסר כדאיות כלכלית. הרקע לסגירת החווה היה שהתברר כי החברה דרכה נעשה שיווק הדגים "דגה", אינה מוכנה לשווק כל דג שמגודל בחווה, אלא רק לפי שיקול דעתה בהתאם לביקוש בשוק העולמי ובהתאם לאיכות הדגים.

משנתגלה זאת לקבוצת המשקיעים (התובעים), פנו אל ינון בבקשה לקבל את הכסף שהשקיעו בחזרה. ינון, שמזומנים לא היו בידו, הסכים בתחילה לפצותם בשווה כסף, ע"י מתן רשות שימוש במחסן שהיה ברשותו למשך 5 שנים, מתוך תחשיב לפיו כל שנת שימוש שוות ערך ל 40000 ₪. לאחר כשנה הפסיקו התובעים להשתמש במחסן עבור סחורה חדשה, עקב גילוי של נזילות, ולאחר פרק זמן נוסף פרצה שרפה במחסן שכילתה את הצידוד שאוחסן בו.

דרשו התובעים מינון סכום של 160,000 ₪ שהם הסכום המושקע בשותפות (200,000 ₪) בניכוי שנת השימוש במחסן שנשרף. אלא שינון החליט שהוא מתנער מתביעתם לגמרי, וכך הגיעו לבית הדין וכל אחד טענותיו בפיו. לדברי התובעים נאמר להם במפורש לפני

ונשאלת השאלה עם מי הצדק: האם חל כאן דין 'מקח טעות' בשל העובדה שחברת דגה הפסיקה לשווק את הדגים (כנאמר לתובעים)? ומה באשר לסגירת החווה ע"י ינון ללא התייעצות עם המשקיעים?



משמעות מהותית. ועל כן לדוגמא אין למכור גם לנכרי בשר נבילה כאילו הייתה בשר שחווה, אע"פ שלנכרי אין חסרון מהותי בנבלה שהרי הוא אוכל נבלות כשחוטות, אך עדיין 'אסור לגנוב דעת הבריות'.

במקרה שלנו תוארה חוות הדגים על ידי הבעלים כמי שיש בידיה אמצעים סבירים לשיווק כלל התוצרת של חוות הדגים, דבר שיצר רושם אצל התובעים שכאילו העסקה בטוחה. לכן גם אם הונאה גמורה לא היתה כאן, גם יושר לא היה כאן כיוון שלא הוזהרו התובעים מפני הסיכונים הכרוכים בעסקה. לכן יש מקום לפצות את התובעים בשל חוסר היושר שהיה במעשיו של ינון.

והנה אכן ינון לא עשה כהוגן שלא זימן את התובעים ישיבת הנהלה לפירוק החברה, כמפורש בחוזה שחתם עמם, אלא שי"ל שפעל מדין 'זכין לו לאדם שלא בפניו' כיון שלפי הנראה מדוחות החברה, עמדה היא בכל מקרה לסגירה, גם בישיבת הנהלה מסודרת, ולא עשה ינון אלא קיצור דרך וחסיתת עגמ"ג. לכן יש להוסיף את עצם העובדה שהתובעים ידעו שמדובר בהשקעה, שכשמה כן היא - הנחת הכסף על קרן הצבי...

מה גם שלו רצו התובעים - יכלו לברר מראש עם חברת "דגה" האם יש עמם הסכם, ומשלא עשו זאת - נראה שסמכו אחר דבריו של ינון. עוד שיקול נוסף לטובת ינון הוא, שהאפשרות לאכוף הסכם לשיווק של כל דג, אינו ניתן לאכיפה לחלק מן הפוסקים. אשר על כן נראה לבית הדין לעשות פשרה לחלק את האחריות ביניהם 80/20, ועל ינון לפצותם בסכום של 80 אחוז מההשקעה, בניכוי שנת השימוש במחסן.

מקורות: רמב"ם מכירה פ"ח ה"א-ב, דעות פ"ב ה"ו, שו"ע חו"מ רכ"ח ס"ט, סמ"ע שם סקט"ז, שו"ע חו"מ אונאה ס"יט, שו"ת דברי יציב אה"ע סימן ט"ו, י"ג ע"ד להאריך בזה ואכמ"ל.

תשובה בקצרה יש לומר שינון

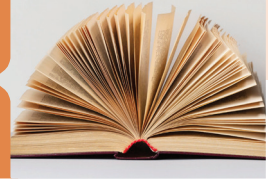
פעל בחוסר יושרה כשהציג מצג שווא לתובעים אודות קניית הדגים, בחלוקת אחריות בינו לבין המשקיעים של 80/20 אחוז, ע"כ עליו לפצותם בשווי של 80 אחוז מהשקעתם

תשובה בהרחבה בין הצדדים ניטשה

מחלוקת עובדתית, האם נאמר לתובעים במפורש שיש חוזה חתום המבטיח שיווק כל דג היוצא מן החווה. התובעים לא הביאו ראיה לטענתם, והדבר גם לא עוגן בחוזה. אמנם, למרות זאת, כאשר הציג ינון לתובעים להשקיע כסף, ולהשתתף אתו בחברה, הוא נתן להם להבין שהעסקה בטוחה ויש הזמנות לכל כמות שייצרו. הוא לא הזהיר את התובעים שייכתן ולא כל הדגים ייקנו. במילים אחרות, ניתן לומר שינון ייפה את ההצעה כדי שתיראה אטרקטיבית.

והנה נראה מהפוסקים שדין הונאה שייך בדרך כלל ביפוי מוצר פגום (שיראה כחדש), אך י"ל שהאבחנה בין כלים ישנים לחדשים אינה באה לומר שמותר לרמות בכלים חדשים, שכן העקרון אחד והוא, שאסור להציג בפני הקונה מצג שוא בנוגע למקח, בין אם מדובר במקח ישן ובין אם מדובר במקח חדש. (אלא שבמקח חדש היפוי אינו מוסיף לערכו של המקח אלא רק בא למשוך את העין ולכן מותר בדרך כלל).

אם כן, הונאה שייכת אף כשהיא נעשית שלא על המוצר עצמו אלא על היחס אליו (הביקוש/היצע), ואין לייחס למוצר תכונה (קניה/מכירה) שלא קיימת בו, גם אם תכונה זו אינה בעלת



שתי 'מציאות' גם יחד

קראו לעברו: "הלוא יהודי אתה, מה לך בינינו!". הנער חזר נסער לביתו, ותבע מ'הוריו' לגלות לו את מוצאו האמיתי. נאלץ איוון לספר ל'בנו', כי אכן יהודי הוא.

עברו הימים, הנערים הגויים הוסיפו להקניט את הנער, עד שהחליט לעזוב את הוריו המאמצים ולשוב אל עמו. איוון נענה לבקשתו. לילה אחד לקחו עמו בעגלה אל הגבול, ובדרך סיפר לו את קורות הוריו ומשפחתו. הוא ציידו בבגדים ובסכום כסף נאה, נפרד ממנו ושילחו לדרכו. החל הנער לשוטט בעיירות יהודיות, למד אט-אט את לשון היהודים, עד אשר הגיע לעירו של הצדיק רבי יחיאל-מיכל מזלוטשוב.

הצדיק אימץ אותו אליו. הוא דאג לכל מחסורו, והחל ללמדו תורה. במהירות בלת-רגילה השתלט הנער על לימוד החומש, עבר לגמרא, משם לפוסקים, עד אשר החל ללמוד עם הצדיק עצמו ונעשה בקי בכל חדרי התורה, בנגלה ובנסתר.

יום אחד אמר לו הצדיק: "עליך לכפר על השנים שבהן התגעלת במאכלי טריפה. קבל עליך גלות לשנה אחת. תהיה נע ונד. לא תתעכב במקום אחד יותר מיום. בתקופה זו לא תגלה לאיש שבן-תורה אתה. במקום שאליי תגיע כעבור שנה, תתוודע לבריות. ואז, קבל את השידוך הראשון שיוצע לך".

כשסיים את דבריו לקח הצדיק פיסת קלף ורשם עליה כמה מילים, הוא קיפל את הקלף והורה לבחור לתפרו היטב בשולי הטלית-קטן שלו. "את הקלף תוציא מהבגד לפני חופתך, ותקרא אותו עם

ימים קשים הגיעו. בעבר התפרנס ישראל ברווח מהפונדק שחכר מהפריץ, אך עתה הגיע מועד התשלום ובידו אין פרוטה. הפריץ הזהירו שאם לא ישלם את חובו, יושלכו הוא ומשפחתו לבור.

עבר המועד שקצב הפריץ וישראל לא הצליח להשיג את הכסף. הפריץ מימש את איומו. כל המשפחה הושלכה לבור עמוק ואפל, ושם התייסרו ייסורי איוב. האישה הייתה הרה וילדה בתוך הבור, ומחוסר תנאים נפטר הרך הנולד. כעבור זמן נפטר גם אחד הילדים הגדולים יותר. שני שומרים מטעם הפריץ התחלפו בשמירה על הבור. האחד איש טוב, איוון שמו, והשני שיכור ואכזר, לוקש שמו.

יום אחד הגה איוון רעיון. הוא הוריד ליהודי בקבוק משקה והציע לו להשקות את לוקש בעת משמרתו. לוקש התפתה מיד, שתה את הבקבוק עד תומו, וכעבור זמן קצר שקע בשינה עמוקה. איוון המתין לכן, הוציא את היהודי ואשתו מן הבור, העלם על עגלה, והורה להם לנסוע במהירות אל מעבר לגבול. מרוב החיפזון והבהלה שכחו בבור את בנם הקטן.

בבוקר נודע לפריץ כי השומר נרדם, היהודי ואשתו נעלמו וכוור לא נותר אלא ילד קטן. הוא גזר עונש חמור על לוקש, ותהה מה לעשות בילד. איוון נחלץ גם הפעם לעזרה: "אדוני הפריץ, הלוא ידוע לך כי אין לי ילדים. תן לי את הילד ואגדלהו בביתי".

הילד הקטן גדל בכיתו של איוון ושכח את מוצאו היהודי. יום אחד, במריבה בינו ובין חבריו,

החל הנער לשוטט בעיירות יהודיות, למד אט-אט את לשון היהודים, עד אשר הגיע לעירו של הצדיק



כשסיים את דבריו לקח הצדיק פיסת קלף ורשם עליה כמה מילים, הוא קיפל את הקלף והורה לבחור לתפרו היטב בשולי הטלית-קטן שלו. "את הקלף תוציא מהבגד לפני חופתך, ותקרא אותו עם הרב העורך את החופה", ציווה.

חיש-מהר נערכו ההכנות לחתונה. רב העיר הוזמן להיות מסדר הקידושין. החופה נערכה כדת וכדין והמשתתפים ישבו לסעודת החתונה. לפתע אחז רעד את החתן. הוא קרא לרב ולחתנו לבוא עמו לחדר צדדי. שם אמר להם כי בטליתו נמצאת פתקה שרשם רבו, רבי יחיאל-מיכל מזלוטשוב, והוא נצטווה לפותחה לפני החופה, אך מרוב התרגשות שכח, ועתה הוא מבקש מהרב לפותחה. פרם הרב את הבגד, הוציא את הקלף וקרא: "הייתכן שיישא איש את אחותו...". תדהמה נפלה על הנוכחים. הרב ביקש מהחתן לספר את קורותיו, מילדותו ועד היום. סיפר הבחור את סיפור חייו, ופתאום פרצה זעקה מפי אבי הכלה: "בני! בני אתה! כל חיינו התיסרנו על ששכחנו אותך בבור, ועתה ההשגחה העליונה החזירה אותך אלינו". במקום פרצה מהומה. האב והאם נפלו על צוואר בנם, וכל המוזמנים לחתונה אינם יודעים את נפשם.

פנה הרב לבעל הפונדק: "הקידושין בטלים ומבוטלים, שהרי קידושי אה ואחות אינם חלים כלל. אני מציע לבנות את בתי היחידה, ואני אתן לו כל מה שהבטחת לו, וזה יהיה בית של תורה וגדולה".

הרב ובעל הפונדק תקעו כף וכתבו תנאים, ושמתח המשתתפים הייתה כפולה: על מצאת הבן האובד ועל השידוך המוצלח.

הרב העורך את החופה", ציווה.

בכאב רב נפרד התלמיד מרבו, ויצא לדרכו הארוכה. כעבור שנה נכנס לבית-המדרש באחד הכפרים, ומצא שם שני נערים שלמדו גמרא. הוא שמע את לימודם ונוכח כי הם טועים בהבנת הסוגיה. הנערים נדהמו לשמוע ממנו הסבר בהיר ועמוק, שהאיר את עיניהם.

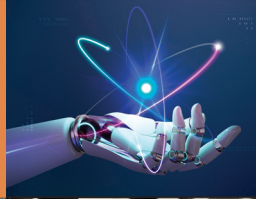
השניים היו אחים, בנים לבעל פונדק עשיר ונכבד. מיהרו וסיפרו לאביהם על האורח העני, שידיעותיו כתלמיד-חכם גדול, וביקשו שיהיה מלמדם הקבוע. נעתר האב לבקשתם, ומאז היה הבחור בן-בית במשפחתו.

יום שיש אחד נסעה המשפחה לעיר, לקניות ולסידורים. בהזדמנות זו הכניס האב את בניו אל הרב המקומי, כדי שיתרשם מהתקדמותם. הרב התפעל מאוד מדרך לימודם. כך נודע לו על הבחור הזר. הרב ביקשם להביא את הבחור עמם בשבוע הבא.

בבואו לפני הרב נוכח כי זה בחור יוצא מן הכלל. בת יחידה הייתה לו, כלילת המעלות, ובלב הרב עלתה המחשבה לשדכה עם הבחור. האחים, שהבינו את כוונתו של הרב, אמרו בליבם, שראוי להזדרז ולהציע לבחור את אחותם.

מיד בשוכם לביתם הציעו את הדבר לפני אביהם. בצאת השבת קרא האיש לבחור והציע לו לשאת את בתו. מכיוון שזו ההצעה הראשונה שהוצעה לו, קיבלה מיד.

טכנולוגיה והלכה



באדיבות 'מכון מדעי טכנולוגי להלכה'

רצופה כדי שהמכשיר יפעל, והם מתנתקים, עוצרים או מפסיקים, מיד כשמפסיקים ללחוץ, אין לנו כל אפשרות להכניס את סידורי הגרמא המיוחדים שלנו, הפועלים על עקרון של 'מניעת המניעה', למרות שיש שמאשרים גם מכשירים כאלה עם סידורי גרמא כביכול משלהם, אשר לדעתנו לא ניתן להשתמש בהם.

זאת אומרת, כל פעולה הדורשת לחיצה רציפה, גם אם היא נעשית להמשכת המצב הקיים מכבר, באופן שעם הפסקת הלחיצה הפעולה נפסקת, נחשבת מבחינתנו כמעשה אקטיבי המתייחס לאדם הלוחץ.

סידורי הגרמא המיוחדים שלנו, לצורכי רפואה ובטחון, מבוססים על פעולת של מניעת המניעה, שתוצאתה העקיפה היא המשכת המצב הקיים בצורה פסיבית, מחמת כל התנאים שהיו קיימים מכבר, באופן שאינה מתייחסת כלל לאדם, ומטבע הדברים לא ניתן להטמיע אותם במכשירים רפואיים הדורשים לחיצה רציפה. כך שעם כל הרצון הטוב, ההבנה והצעד, אין ביכולתנו לעזור לכם בנושא זה, ותקוותנו כי תבינו זאת.

כמובן שעל-ידי נכרי ניתן במקרה שלכם להתיר את השימוש בכסא.

במידה והדבר לא ניתן, מהסיבה שכתבתם, הרי שאם מדובר על עליות וירידות במדרגות לצורך חשוב עבודה, ומן הסתם עליה וירידה ללא המעלון האמור היא קשה מאד עבודה וגם מסוכנת מחשש נפילה ח"ו, הרי שיש מקום להקל בשינוי בדרך שהצעתם.

ובאשר לשאלה האחרונה ששאלתם - לדעתנו, אינו מעלה ואינו מוריד, כך שמי שירצה בכל זאת לצרף גם את זה הרי שאם לא יועיל בוודאי לא יזיק.

שימוש בשבת במעלון מדרגות לנכים ומוגבלים

...

שאלה: אמי הזקנה, בת 93 לאויש"ט, גרה לבדה בביתה בלי עוזרת. לאחרונה היא כבר לא יכולה ללכת ברגליה כמו פעם וצריכה הליכון גם בהילוכה תוך הבית. עליה במדרגות קשה מאד בשבילה וגורמת לה צער. בביתה יש כעשרים מדרגות בין הקומה התחתונה (בו נמצא המטבח וחדר האכילה) והקומה השנייה (בה נמצא חדר השינה שלה).

זה עתה התקינו מעלית מדרגות. זו כסא שעולה ויורד על המדרגות במסילה. לאחרי הישיבה עליו מפעילים אותו על-ידי דחיפה ממושכת על מתג. להעיר שמתחיל לעלות (או לרדת) רק אחרי עיכוב של כמה שניות, אבל כשמפסיקים לדחוף עוצר מיד.

יכולים להפעיל את הכסא או על-ידי מתג בכסא או על-ידי שלט. שניהם עובדים באותו אופן. האם יש דרך להפעיל את הכסא באופן המותר בשבת, וא"כ האם ידוע לכם חברות בארץ או בחו"ל שיכולים לעזור לנו בזה?

אמי תחי' מפחדת להכניס גוי' לביתה כשהיא לבדה בקומה העליונה. האם במקרה כזה יש היתר לדעתכם לעשות על-ידי שינוי, למשל במקום להפעיל ביד, להפעיל במרפק או בזרוע? האם זה יהיה מותר בצירוף ההיתר של המתירים? זאת אומרת, האם לדעתכם יש להיתר שלהם איזו תועלת, או שלא מעלה ומוריד?

תשובה: אנחנו מבינים בדיוק על מה אתם שואלים, ואנחנו גם מבינים את הצורך הגדול שבדבר. אך דא עקא, כי במכשירים חשמליים כגון אלו, המצריכים - מסיבות בטיחותיות - לחיצה

מחנה קיץ (חלק א') ההיסטוריה והמעלה

מכן [זאת אף ללא קשר לרקע שלהם⁸ ולבתי הספר בהם למדו⁹] דבר אשר גרם להם להתנהג בדרך ישרה ולפי האור והחוס של התורה, ואף עשו זאת בשמחה רבה¹⁰.

השם של רשת מחנות הקיץ, גן ישראל, נקבע על ידי הרב¹¹, כשאחד הסיבות לשם זה היה העובדה שהמחנה מתנהל לפי דרכו של הבעל שם טוב – דרך החסידות¹¹.

מחנות הקיץ הללו השפיעו כל כך הרבה על התלמידים עד שהרבי כינה אותם "סדן שמיצרים עליו חסידים"¹², "ישיבת תמימי דליובאוויטש (על כל מעלותיה) של דורנו זה"¹³, חלק מ-770¹⁴, "מחנה שכונה"¹⁵ ובעוד תארים מיוחדים¹⁶. הרבי אף יעץ להורים לשלוח לשם את ילדיהם מתוך ידיעה שזה יוסיף להם בגשמיות – כבריאות ובפרנסה¹⁷, וברוחניות¹⁸ וירבו נחת מבניהם ובנותיהם¹⁹.

בדורות עברו היו הילדים תחת השפעת המלמדים בעיירות כל ימות השנה למעט חגי תשרי וחג הפסח, או תחת השפעת הישיבה אף בחגים אלו. היום ישנו מציאות של "חופש" מבית הספר, חופש החל מכמה שבועות ועד כמה חודשים. חופש זה ממחויבות הלימודים גרם להפקרות רבה בקרב התלמידים ולבלבולים רבים בהשקפתם¹. בעקבות בעיה זו הקים הרבי בשנת תשי"ג מחנה קיץ יהודי ["קעמפ"²] לבנות ובשנת תשט"ז לבנים³. מחנות קיץ אלה כללו כל מה שקשור בבריאות הגוף וברמה גבוהה נכולל אגם, בריכה, שטחי דשא גדולים ועוד⁴ ואף סדרי לימוד מיוחדים באווירה קדושה וטהורה⁵.

מערכת זו של מחנות הקיץ הייתה בעצם תנועה חינוכית שלימה שחוללה מהפך עולמי בתחום החינוך בימי הקיץ והוכח אשר מחנות קיץ אלו פועלים על המחונך יותר מאשר בית הספר והישיבה ואף נותן את אותותיו במשך השנה הבאה⁶. הסיבה לכך הייתה נעוצה בעובדה שהיו מובנים בצורה של "קעמפ מבחוץ וישיבה מבפנים" [כלשונו של הרבי⁷], ואכן כמות החומר הלימודי שנלמד במחנות הקיץ הייתה רבה והתלמידים זכרו זאת למשך שנים רבות לאחר

8. ראה קובץ מחנה קיץ ח"ב עמ' 44.

9. אג"ק ח"ג עמ' רכט.

10. בנאות דשא עמ' 14. התועודיות תשמ"ה ש"פ מיניו י"ז בתמוז.

11. מחנה קיץ שם עמ' 45.

12. שיח"ק תשי"ז טו תמוז, תש"כ טו תמוז, תשט"ז חה"ש. בנאות דשא

עמ' 10 ובפתיחה בהע' 13.

13. בנאות דשא פ"ג.

14. שם פתיחה הע' 9. מחנה קיץ ח"ב עמ' 46.

15. בנאות דשא פתיחה הע' 7.

16. שיחת י"ב סיוון תשמ"ג וראה שם ביאור פתגם זה.

17. ראה בנאות דשא עמ' 16.

18. שיחת כ"ג אייר תשמ"ב מחנה קיץ ח"א עמ' 26.

19. שיחת בדחה"ש תשט"ז.

20. מחנה קיץ ח"א עמ' 20.

1. ראה פרקי חינוך והדרכה עמ' 82 ואילך ובפרט 6-84. ראה גם בשיח"ק תשט"ז שיחת חה"ש.

2. ראה פתיחה לספר בנאות דשא.

3. שם עמ' 7-6.

4. שם פ"ג.

5. שם עמ' 2.

6. שיח"ק תשי"ח טו תמוז. קובץ מחנה קיץ ח"א עמ' 39.

7. בנאות דשא 3. אג"ק יח עמ' שכח. שיח"ק תשי"ט ש"פ שלח בסופה.

הרב משה קורנוויץ

רב קהילת חב"ד רמת בית שמש ד'
וחבר מנן הלכה חב"ד



על
השחיטה

סדר בדיקת פנים (חלק א')

ממקום השחיטה למקום בדיקת הריאה.
כל הפוסקים כתבו שאין בדבר חשש שהרי
כל הטעם שכתבו לבדוק בשכיבה הוא מפני: א.
משום דבאיזהו מקומות רגילים הקצבים לנענע
הבהמה בעת שמושכין אותה ברגליה לתלותה
וע"י אותה נענוע מתנתקין מסרכות, ב. משום
דכשתולין הבהמה מושכין הבני מעיים והושט.
כאשר במציאות שלנו עצם העברה ממקום
למקום ע"י המנוף החשמלי אין בזה שום חשש
של ניתוק סרכות. ואדרבה כיום כאשר הבדיקה
נעשית במקום מיוחד יש פחות לחץ וניתן לבדוק
במתניות יותר מאשר במקום השחיטה - כפי
שהאר"ק בכל זה בתשובות והנהגות כרך ג סימן
רמד, ובספר מרא דשמעתא אות שס"ט.
אמנם גם כיום לעיתים יש חשש של נענוע
פנימי של הוושט שעשוי לגרום לניתוק סרכות
וחובה לעמוד על כך שזה לא יקרה, ואין כאן
המקום להאר"ק בזה.
החלק השני והשלישי בבדיקה - יתבאר
בגליון הבא.

בהמשך למבואר בגליונות קודמים אודות
בדיקת פנים, למעשה הבדיקה נעשית כפי שכותב
השם"ח¹ "בדיקה זו היינו שיכניס הבודק ידו
לפנים בנחת וימשש בכל חלקי הריאה במתון
וישוב הדעת להרגיש אם אין בה חסר או חליף או
סרכות וכל שאר טריפות התולים בריאה, ובודק
זה צריך שיהיה מומחה, לא מיבעיא שצריך להיות
בקי בכל דיני בדיקות הריאה, אלא גם צריך שיהי'
בקי ביד ובהרגש ויודע כל צורת הריאה ומקומה
ודרך הנחתה בתוך הבע"ח".
סדר בדיקת הריאה ע"פ גדולי הפוסקים הוא
שלושה חלקים:

1. כתב הבית דוד כי הבדיקה נעשית בעוד
הבהמה מוטלת על הארץ. למעשה בזמננו
בודקים לא מיד אחרי השחיטה בעוד הבהמה
שוכבת בקרקע, אלא לאחר השחיטה, תולים
את הבהמה כשהיא עדיין מפרכת, ומעלים
אותה למעלה במנוף חשמלי ומעבירים אותה

1. לט"ב.

הרב משה קורנוויץ הוא הרב נותן הכשרות של מוצרי העוף והבשר "תפארת אנ"ש", במסגרת זו הרב מפקח שמלבד הידור על שוחטים
חסידיים יבוצעו ההידורים ההלכתיים המופיעים בסדרת טורים אלו.

קו לרב
077.2251.770
שלוחה 2



סמס לרב
055.7081.737
לצ"ן "שאלה בטרה"



על מנת לצפות בשו"ת
הטהרה יש להרשם באתר
אתר סמס לרב
SMSLARAV.CO.IL



מוקדי
הטהרה
לשירות
הציבור

רשות המנהל
המרכז הרבני
המרכז הרבני
המרכז הרבני

מתנעשה במכון



בימי בין המצרים רבבות השתמשו במוצרי המכון השונים

באתרי הגוגל של ההלכה, מדיה הלכה, פודקאסט ההלכה 'למען ישמעו', וכמובן במוקד סמס לרב כאשר למעלה מ-1000 שאלות הגיעו למוקד ביום צום י"ז בתמוז. חשוב לציין שהפונים באמצעות הווצאפ מקבלים הצעה לתשובה מתוך מאגר השו"ת באמצעות בינה מלאכותית, כאשר אחוזים רבים מציינים שהתשובה סייעה להם ואין צורך להעביר לרב. בתקופות עומס כגון ימי בין המצרים, חגי תשרי, חודש ניסן, המענה יכול להתעכב. לכן מומלץ לפני שליחת השאלה במוקד, לחפש את השאלה בגוגל של ההלכה.



סיומי מסכת

ע"פ הוראת הרבי מלך המשיח לערוך סיומי מסכת בתשעת הימים, ובדבר מלכות הורה הרבי להמשיך בסיומים עד לט"ו מנחם אב. רבני מכון הלכה חב"ד ערכו סיומים בקהילות חב"ד ברחבי הארץ. בעת הסיומים חזרו רבני המכון נקודות משיחות קודש של כ"ק אד"ש מה"מ הקשורות למסכתות עליהם ערכו את הסיומים, וכן עוררו את קהל אנ"ש להתחזק בשיעורי תורה ברבים.



סידות לחיים

בחודש האחרון הצטרפו למיזם סידות לחיים כ-50 חתנים וכלות. הזוגות נהנים מתכנים השייכים לתקופה שבין השידוך עצמו עד החיים שלאחר החתונה. בנוסף, הזוגות הסכו כ-120 אלף שקלים בקנייה ברשת 'פרקטי' בזכות שוברים הניתנים בעת ההרשמה למיזם.

לעלון שונה הלכות דרושים כותבים בנושאים הלכתיים מגוונים, דרישות התפקיד:

- ידע הלכתי רחב
- ניסיון מוכח בכתיבה הלכתית

המעוניינים יכולים לפנות למערכת
ההוצאה לאור של מכון הלכה חב"ד
במ"ל: Publish@smlarav.co.il



נופש כהלכה

מלונות

- **בירורים אדוות כשרות:** בבחירת בית מלון יש לבחון בקפידה את רמת השגחת הכשרות, שכן בעיות כשרות רבות עשויות להתעורר במטבח המוסדי.
- **חדר האוכל:** יש להקפיד בחדר האוכל לשבת במקום ושולחן פרטי של המשפחה, ולהימנע מערבוב עם אנשים זרים אחרים, באופן שאינו מתאים. ובאם מתארחות במלון נשים שאינן לבושות כראוי אין לישב באופן שרואים אותן, וכמובן שא"א לברך מלון. וכן יש להקפיד על צניעות גם באירועים שהמלון מקיים, ועל הגברים להיזהר כמובן משמיעת שירת נשים.
- **זימון בחדר האוכל:** חיוב הזימון הוא רק כשסועדים שלושה יחדיו. בבתי מלון ובמסעדות, כשכל משפחה סועדת לעצמה בשולחן נפרד, אינם מצטרפים לזימון עם סועדים משלחן אחר, אלא אם ירצו לזמן ע"י צירוף סועדים אחרים יקראו להם בטרם הברכה שיישבו ויאכלו עמהם מעט. ועל אף שאין מחוייבים במקרה זה להביא את עצמם לידי חיוב זימון, יש בדבר מצווה.
- **בירורים אדוות השבת:** כשמתארחים במלונות בשבת, יש לקחת בחשבון שבכל בתי המלון ישנן מערכות טכנולוגיות רבות ומגוונות הפועלות גם בשבת, ויש צורך להתאים את השימוש בהן כך שיעשה על פי ההלכה. ועל כן מומלץ לברר תחלה את כל המידע מראש אצל נציג מטעם בית המלון או משגיח הכשרות.
- **חימום והכנת המאכלים בשבת:** יש לוודא שצוות המטבח וחדר האוכל מפקחים ע"י המשגיחים, שאינם מחממים ומכינים את האוכל באופן האסור בשבת.
- **עירוב הצירות:** מלונות שאינם בבעלות יהודית (מצוי בעיקר בחו"ל), וישנם אורחים יהודים בחדרים נפרדים, ישאלו רב אדוות עשיית עירוב הצירות.

בחירת
המלון
והשהות בו

- **להלן יפורטו מספר דברים אותם יש לברר לפני ההליכה למלון בשבת:**
- **דלת כניסה חשמלית אוטומטית** - האם קיימת דלת כניסה חלופית.
- **מיחמים** - יש לוודא (באמצעות המשגיח) שהמיחמים תקינים ומאשרים לשימוש בשבת ללא חשש שמא מולאו והורתחו בשבת.
- **תאורה אוטומטית הנדלקת על פי חיישנים** - האם היא מנוטרלת בשבת.
- **משאבות לחץ** - במלונות כיום מותקנים משאבות להגברת לחץ המים, ובייחוד בקומות הגבוהות, ופעולת פתיחת ברזי המים מפעילה את משאבת הלחץ בכדי להגביר את הלחץ - ועל כן יש לוודא שמערכות המים בשבת מפקחות מבחינה הלכתית.
- **כרטיס מגנטי לפתיחת דלת החדר** - יש לוודא שניתן להחליף את הכרטיס במפתח רגיל לקראת שבת.
- **החדרים** - יש לוודא שהתאורה ומיזוג אוויר וכן הברזים אינם מופעלים בשבת באופן אוטומטי באמצעות גלאים כבימות החול. ובכל מקרה יש לשים לב לתאורות נוספות המצויות בחדר הנדלקות עם פתיחת הדלת, כגון במקרר או בארונות הבגדים - ולנטרלן לפני שבת, או להימנע משימוש באותן דלתות.
- **הנאה ממלאכת שבת** - כמו כן צריך לברר שבמסגרת השירות לא מתבצעים חילולי שבת בעבודת פקדי הקבלה, צוותי האחזקה והניקיון ועוד, וכמובן מהווה הדבר בעיה הלכתית, ועל כן גם דבר זה תלוי פעמים רבות ברמת ההשגחה במלון.

השבת
במלון

צימרים

- אין לאכול ממאכלים שמכילים בעלי הצימר בעצמם בלא שמכירים אותם באופן אישי, ויודעים האם הם מקפידים על נושא הכשרות והאם הם בקיאים בו.
- יצוין כי הדברים אמורים במארחים פרטיים, אך כאלו שזהו עסקם ופרנסתם עליהם לדאוג שתהיה השגחת כשרות על המקום, ואין די בנאמנות האדם עצמו. ובמקום הצורך יש להתייעץ עם רב.

כשרות הארוחות

כלל ישנה בעיה בשימוש בכלים העומדים לרשות המתארחים בצימר, ויש להשתמש בכלים חד פעמיים או כלים שמביאים מהבית. להלן יפורטו כלי המטבח השונים ואופני השימוש בהם:

- **כיריים, משטחי עבודה, שולחן אוכל** – מכיון שאיננו יודעים מה היה השימוש הקודם בהם, יש להמנע משימוש חם על גביהם. כאשר מונחים כלים בכיור אין לשפוך לתוכו מים חמים. ואם מעוניינים להניח סיר חם על גבי המשטח או השולחן יש להניח תחתיו הפרדה כלשהי (חתכת קרטון וכדומה).
- **כיריים** – הרוצה להשתמש במקום האירוח בכיריים (גז/ חשמליות), יראה שהם נקיות לגמרי ויפעילם כ-20 דק' ואח"כ יצפם בנייר כסף.
- **כיריים אינדוקציה** – אין להשתמש אא"כ מניח עליהם חוצץ מסיליקון ייעודי.
- **כיריים הלוגן** – אין להשתמש.
- **מיקרוגל** – אין להשתמש בו. אך יש מקום להתיר בשני כיוויים אטומים כשתי שקיות חזקות הסגורות היטב.
- **מכונת קפה** – בצימרים רבים מוצבות מכונות קפה לשימוש האורחים. כיון שבדרך כלל לא ידוע באילו קפסולות השתמשו קודם לכן, חוששים שמא השתמשו בקפסולות המכילות חומרי טעם או אבקות חלב שאינם כשרים ולכן אין להשתמש בהן. אך אם ידוע בוודאות שהשתמשו אך ורק בקפסולות ללא חשש של כשרות – מותר להשתמש בה.
- **מנגל** – אין להשתמש במנגל שבמקומות האירוח. אך ניתן להביא רשת מהבית ולהניחה מוגבהת (על ידי אבנים, נייר כסף וכו') ע"ג המנגל המקומי כאשר הוא נקי משיירי מזון. אם מדובר במנגל עם מכסה – אין להשתמש בו.
- **פלטת שבת** – דינה ככיריים חשמליות וראה לעיל. יש לציין כי בצימרים ישנם מתקני חימום שונים שמחברים לחשמל ואסור לפותחם בשבת.
- **קומקום** – יש להמנע מלהשתמש בו.
- **תנור אפיה** – אין להשתמש בו. בשעת הדחק יש להתייעץ עם רב.

כשרות כלי המטבח

תזכורות חשובות

- יש לזכור להביא ספל וקערה לנטילת ידיים בבוקר, וכן לנטילת ידיים במשך היום ולסעודה, כיוון שפעמים רבות אין כיור היצוני לנטילה.

נטילת ידיים

- יש לוודא כי העירובין והמקוואות בישוב בו מתארחים הינם בפיקוח ונבקדו בזמן האחרון.

עירובין ומקוואות

מקורות: מלונות: גדרי הצניעות: והיה מחניך קדוש מהד"ב נספח א'. זימון: שו"ע אדה"א או"ח סקצ"ג ס"א-ב סקצ"ה ס"ב וסקצ"ז ס"א. מ"ב שם סק"ז וסק"ב. מנח"ב. ח"ה ס"ח. הביירוים אודות שבת: מרכז ההדרכה ההלכתית טכנולוגית שעי" מכון צמ"ת. עירובין חצירות: ראה אנ"ק ח"ח ע' תקנו. צימרים: כשרות בצימר: ראה דרכי' יו"ד פ"ח סק"ט-יא. וראה כה"ח שם סק"ח. וע"ע שערי תורת הבית (טשזנר) ע' מה ובספר השולחן הכלכות (וויל) ע' ס (לעניין מיקרוגל). ראה ספר הכשרות פכ"ג.

עריכה: הרב שמואל מקמל. הגהה: הרב משה קורנויץ.

יותר חשוב מ...

גרטל משי



בלעדי ליווי עד שנה אחרי החתונה

הכי חשוב! יסודות לחיים

המיזם ההיסטורי שמכין אותך לחיים!



יסוד הזוגיות



יסוד הבית



יסוד ההנהגה



יסוד הכלכלה



יסוד הטהרה



050-2705-680

פתוח להרשמה לחתנים

yesodot.smlarav.co.il

חפשו אותנו בגוגל 'יסודות לחיים'

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בקרב האתר נפתח גם לכלות